

Book Review: “Oppressions and the Ideas of ‘Good’ and ‘Evil’ In Lawit’s Blood Redemption”¹

Tinakrit Sireerat¹

Received: December 6, 2013 Accepted: February 8, 2014

Abstract

This article explores the ideas with regards to goodness, evilness and oppression in human society as reflected in Lawit’s Blood Redemption. The novel tells of two imaginary tribes, Chamue and Iya. Despite their human-like appearances, the two tribes can never live together because Chamue can eat nothing but for the blood and flesh of Iya. The established relationship between the two tribes leads to the main conflict of the novel, is it moral to eat other living things. Those who oppose the practice claim that Iya are not born to be food and that they have their own wills and love their lives the same way as Chamue do. Those from the other side argue that it is “natural” that Chamue eat Iya and that we should not violate the nature of the species. From this point, Lawit extends the issue to the broader question of the meaning of “what is good” and “what is evil.” The characters in her novel demonstrate that any thoughts or actions are not without purposes and reasons, and that we cannot judge any actions from only one set of morality. Thus, Lawit contends that there is no “good” or “evil” because everything depends on the beliefs and perspective we look on a particular issue. Moreover, Lawit also criticizes the idea of oppression as the solution to any problems. She demonstrates in the novel that such a solution only leads to the never-ending cycle of oppression, overthrow and violence. The true solution is to compromise so that everyone can co-exist peacefully in the society.

Key words: Sci-fi/fantasy, Oppression, Morality, Nature, Genetically-modified human, Man-eating

¹ B.A. in History, Chulalongkorn University. e-mail: tinakrit@windowslive.com

สังคมกตขี้ ความดี และความเลว ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง พันธนาการสองเผ่าพันธุ์¹

ทินกฤต สิริรัตน์²

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับการกตขี้ ความดี และความเลวในสังคมมนุษย์ที่สะท้อนจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครต่างๆ ในนวนิยายเรื่อง พันธนาการสองเผ่าพันธุ์ของลวิตร์ นวนิยายเรื่องนี้เล่าถึงสิ่งมีชีวิตสองเผ่าพันธุ์คืออียาและซามู เผ่าพันธุ์ทั้งสองต่างมีลักษณะทางกายภาพคล้ายมนุษย์เหมือนกัน แต่กลับไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ เพราะซามูกินสิ่งอื่นใดไม่ได้นอกจากเลือดและเนื้อของอียา ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างซามูและอียานี้คือเงื่อนไขและปมขัดแย้งสำคัญในเรื่อง Blood Redemption ความขัดแย้งระหว่างซามูและอียามาจากคำถามที่ว่าการกินสิ่งมีชีวิตอื่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ฝ่ายหนึ่งคัดค้านการกินอียาเพราะอียาไม่ใช่อาหาร แต่เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีคุณค่าในตัวเองและรักชีวิตไม่ต่างจากซามู ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งมองว่าการที่ซามูกินอียาเป็นเรื่องธรรมชาติและทุกคนไม่ควรฝืนธรรมชาติดังกล่าว จากจุดนี้ ลวิตร์ได้ต่อยอดออกไปสู่คำถามที่กว้างกว่านั้นคือประเด็นเรื่องความดีและความเลว ตัวละครของลวิตร์แสดงให้เห็นว่าความคิดและการกระทำต่างๆ ล้วนมีเหตุผลในตัวเอง และเราไม่อาจตัดสินว่าใครดีหรือเลวได้จากมาตรฐานศีลธรรมเพียงชุดเดียว ในท้ายที่สุดแล้ว ลวิตร์ต้องการสื่อว่าความดีและความเลวนั้นไม่มี ทุกสิ่งอยู่ที่ความเชื่อและวิถีคิดเท่านั้น นอกจากนี้ ลวิตร์ยังได้วิพากษ์วิจารณ์ลักษณะการแก้ปัญหาที่มุ่งกตขี้อีกฝ่ายให้ไม่สามารถกลับมาทำหายอำนาจอีกได้ นวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการแก้ปัญหาโดยใช้อำนาจเพื่อกดอีกฝ่ายลงไปในั้น มีแต่จะก่อให้เกิดวงจรการกตขี้ การต่อสู้เพื่อโค่นล้มอำนาจ และการใช้กำลังความรุนแรงอย่างไม่สิ้นสุด ลวิตร์ต้องการสื่อว่าวิถีแก้ปัญหาที่ดีควรสร้างความประนีประนอมระหว่างกัน เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

คำสำคัญ: มนุษย์ดัดแปลง ไซไฟแฟนตาซี กตขี้ ศีลธรรม ธรรมชาติ กินคน

¹ บทความวิจารณ์หนังสือ

² นายทินกฤต สิริรัตน์ อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

e-mail: tinakrit@windowslive.com

คำนำ

“หากเสียคิดว่าการกินกวางเป็นสิ่งผิด และงดเว้นไม่กินกวางเสีย จะถือว่าถูกต้องได้หรือ หากสิ่งมีชีวิตหนึ่งถือกำเนิดมาแล้ว กลับไม่ยอมให้ชีวิตให้เต็มที่ ไม่ยอมทำตามธรรมชาติของตน จะถือว่า ถูกหรือ”

คำถามข้างต้นคือหนึ่งในหลายปัญหาที่ถูกหยิบยกมากล่าวถึง ในนวนิยายไซไฟแฟนตาซีเรื่อง “Blood Redemption: พันธนาการสองเผ่าพันธุ์” ประพันธ์โดย ลวิตร์ หรือ พัฒนิตา ภูมิวัฒน์ นักเขียนวรรณกรรมเยาวชนผู้มีชื่อเสียงและเคยมีผลงานที่สร้างชื่อเสียงไว้หลายเรื่อง อาทิ ไมรอน และ ผู้เสกทราย ฯลฯ Blood Redemption ถ่ายทอดเรื่องราวของสิ่งมีชีวิตสองเผ่าพันธุ์ที่อาศัยอยู่บนดาวเคราะห์ดวงหนึ่งที่ห่างไกล เผ่าอียามีรูปร่างสูงใหญ่ มีพลังกำลังและสัญชาตญาณอย่างสัตว์ ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย และผูกพันกับธรรมชาติอยู่ในป่า ส่วนเผ่าซามูมีรูปร่างงดงามเหมือนเทพธิดานางฟ้า อาศัยอยู่ในเมืองในหุบเขาที่หนาวเหน็บแต่ก็พร้อมไปด้วยเทคโนโลยีและวิทยาการ แม้ว่าอียาและซามูก็มีความคล้ายคลึงกันอยู่หลายประการ เช่น มีลักษณะคล้ายมนุษย์โลกเหมือนกัน พูดจาภาษาเดียวกัน สามารถสื่อสารกันได้ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเผ่าพันธุ์ทั้งสองก็ไม่อาจอยู่ร่วมกันอย่างมิตรสหายได้ เพราะซามูไม่อาจกินสิ่งอื่นใดได้นอกจากเลือดและเนื้อของอียา

จุดเรื่องต้นของนวนิยายเรื่องนี้คือการพบกันระหว่าง “นักหาแห่งเผ่าอียา” และ “โคเวนแห่งเผ่าซามู” ทั้งสองเปรียบเหมือนแกะดำของฝูง เพราะมีความคิดเห็นแตกต่างจากคนในเผ่า นักหาไม่เชื่อว่า อียาเกิดมาเพื่อเป็นอาหารของซามู

เหมือนที่อียาคนอื่นๆ เชื่อกัน ขณะที่โคเวนปฏิเสธที่จะกินอียา ในสังคมที่การกินอียาถือเป็นเรื่องปกติสามัญอย่างที่สุด มิตรภาพระหว่างอียาและซามูได้เกิดขึ้นครั้งแรกในช่วงเวลาหลายร้อยปี แต่มิตรภาพนี้ก็ไม้อาจดำรงอยู่ได้นาน เมื่อนักหาบังเอิญค้นพบความลับบางอย่างเข้า และนำไปสู่สงครามที่เกือบทำให้ทั้งอียาและซามูต้องสูญพันธุ์

Blood Redemption ได้ตั้งคำถามที่น่าสนใจแก่ผู้อ่านหลายข้อ ประเด็นสำคัญที่ถูกยกขึ้นมา กล่าวถึงและเป็นปมความขัดแย้งหลักพื้นฐานที่นำไปสู่เรื่องราวและการกระทำต่างๆ ในนวนิยายเรื่องนี้คือ คำถามที่ว่า “การกินสิ่งมีชีวิตอื่นเป็นสิ่งถูกต้องหรือไม่” ตัวละครหลักที่มาจากเผ่าอียาอย่าง นักทามองว่า อียาไม่ได้เกิดมาเพื่อถูกกิน เพราะอียามีสติปัญญา ต่างจากสัตว์ป่าที่ไม่มีความคิด เพียงมีชีวิตอยู่เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อทราบความจริงจากโคเวนว่าซามูกินอย่างอื่นไม่ได้นอกจากอียา นักทาจึงรู้สึกโกรธและประณามซามูว่าเป็นพวกกาฝากโคเวนซึ่งเป็นซามูก็ยอมรับว่า พวกตนอาจเป็นเหมือนกาฝาก แต่ก็แย้งว่าหากซามูไม่กินอียาก็จะต้องสูญพันธุ์ไปเช่นเดียวกัน แม้จะไม่ยอมรับในทีแรก แต่คำตอบของโคเวนก็ได้นำไปให้นักหาได้กลับมาขบคิดเพิ่มเติม ถึงความสัมพันธ์ที่ถูกกำหนดโดยธรรมชาติ เมื่อสิ่งมีชีวิตหนึ่งต้องเลือกระหว่างทำตามธรรมชาติของตน กับฝืนธรรมชาติเพื่อประโยชน์ของสิ่งมีชีวิตอื่น สิ่งมีชีวิตตนนั้นควร จะเลือกอย่างไร จึงจะสมควรและถูกต้อง นี่คือนิยายปัญหาที่ถูกหยิบขึ้นมาตั้งคำถาม และยกให้เป็นหน้าที่ของผู้อ่านพิจารณากันไป

อีกประเด็นหนึ่งที่ที่น่าสนใจที่ลวิตร์นำมาเสนอให้ผู้อ่านได้ขบคิด คือ ความดี-ความเลว และ

ธรรมชาติของมนุษย์ ลิวิตร์ เชื่อว่ามนุษย์มีทั้งส่วนที่ดีงามและชั่วร้าย และความเชื่อดังกล่าวนี้ได้รับการสะท้อนให้เห็นอย่างเด่นชัดผ่านตัวละครในนวนิยายแต่ละเรื่องของลิวิตร์ ตั้งแต่นวนิยายเรื่องแรกๆ อย่าง ไมรอนนิทานจักรวาล และผู้เสกทราย มาจนถึง Blood Redemption ตัวละครของลิวิตร์ จะแสดงให้เห็นทั้งด้านที่สวยงามและเลวทรามของมนุษย์อย่างเด่นชัด ตัวละครแต่ละตัวไม่อาจจัดแบ่งได้ว่าเป็นฝ่ายธรรมะหรืออธรรม เพราะตัวละครทุกตัวมีความสามารถที่จะทำเรื่องดีได้พอๆ กับเรื่องเลวร้าย นวนิยายของลิวิตร์ จึงไม่มีการแบ่งฝ่ายดีและฝ่ายเลวอย่างชัดเจน ตัวละครหลักของลิวิตร์ เพียงนำเสนอจุดยืนที่แตกต่างของตัวละครแต่ละตัว ซึ่งนำไปสู่แนวทางการกระทำที่แตกต่างกัน การกระทำเหล่านั้นอาจมองว่าเป็นการกระทำที่ดีหรือเลวก็ได้

Blood Redemption แสดงให้เห็นว่า สังคมมนุษย์ไม่ได้มีกรอบหรือมาตรฐานศีลธรรมเพียงหนึ่งเดียว ประเด็นดังกล่าวนี้ได้รับการนำเสนอผ่านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่แตกต่างกันของอียิปต์และชาวมุสลิม ในสังคมของอียิปต์ ทั้งเพศชายและหญิงสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศและสร้างครอบครัวกับใครและกี่คนก็ได้อย่างอิสระ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นสังคมแบบหลายผัวหลายเมีย (Polygamy) สังคมอียิปต์ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวอย่างมาก เช่น การรับผิดชอบบุตรและภรรยาโดยไม่ทอดทิ้งกัน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุตรต้องดูแลบิดามารดาจนแก่เฒ่า นอกจากนี้ คนอียิปต์จะต้องทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตั้งแต่การหุงหาอาหาร ปลูกบ้าน หรือแม้แต่รักษาอาการปวดไข้ จึงจะสามารถมีชีวิตอยู่รอดได้

ลักษณะสังคมของอียิปต์ต่างแตกต่างจากสังคมของชาวมุสลิมโดยสิ้นเชิง ที่เน้นความเป็นปัจเจกเหนือครอบครัวและสังคม ในสังคมของชาวมุสลิมการมีสามีหรือภรรยาเพียงคนเดียว (Monogamy) และอาจหย่าร้างกันได้เมื่อทั้งสองฝ่ายไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อีกต่อไป ชาวมุสลิมทุกคนมีอิสระที่จะใช้ชีวิตของตนเอง โดยบุตรไม่จำเป็นต้องอยู่กับบิดามารดาก็ได้ นอกจากนี้ สังคมชาวมุสลิมจะมีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน คนหนึ่งคนอาจมีความรู้ความสามารถในการทำสิ่งต่างๆ ได้เพียงไม่กี่อย่างเท่านั้น หากต้องการอะไรก็จะใช้วิธีการแลกเปลี่ยนผ่านการซื้อขายสินค้าหรือบริการด้วยเงินตรา

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะที่แตกต่างกันนี้แล้ว จะเห็นว่า เมื่ออียิปต์และชาวมุสลิมใช้ชีวิตอยู่ในสังคมของตนเองย่อมเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพราะทุกคนมีกรอบและวิธีการคิดเหมือนกัน แต่เมื่อต้องมาใช้ชีวิตในสังคมอื่น การกระทำต่างๆ ที่เคยเป็นเรื่องปกติก็อาจเป็นเรื่องที่ผิดหรือเป็นสิ่งไม่ดีไป เช่น เมื่อชาวมุสลิมมาใช้ชีวิตแบบชาวมุสลิมในสังคมอียิปต์ย่อมถูกมองว่าเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่รักครอบครัว หรือเป็นคนที่ไม่มีความประนีประนอมต้องพึ่งพาคนอื่นๆ ในการอยู่รอด เช่นเดียวกันกับอียิปต์ เมื่อมาอยู่ในสังคมชาวมุสลิมก็อาจถูกมองว่าเป็นพวกมักมากในกาม เป็นคนอ่อนแอที่ต้องผูกตนเองติดกับครอบครัว ไม่สามารถใช้ชีวิตของตนเองได้อย่างเต็มที่ ทั้งยังขาดความสามารถในการทำสิ่งต่างๆ ที่มีความซับซ้อนหรือก้าวหน้าได้ เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองในการดำรงชีวิต จนไม่เหลือเวลาฝึกฝนทักษะเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง นวนิยายเรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าการตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือเลว ถูกต้องหรือผิดพลาดเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และไม่สามารถใช้มาตรฐาน

ศีลธรรมอันเดียวมาตัดสินได้ เพราะในท้ายที่สุดแล้ว ลิวอี้เชื่อว่า “ไม่มีทั้งดีและเลว มีแต่ความเชื่อและวิธีคิดเท่านั้น”

ประเด็นสุดท้ายและเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดของนวนิยายเรื่องนี้ คือ การตอบคำถามที่ว่า เราจะอยู่ร่วมกันโดยไม่กดขี่กันและกันได้อย่างไร ในนวนิยายเรื่องนี้ ลิวอี้ได้นำเสนอภาพจำลองของสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน ที่ต่างคนต่างพยายามที่จะเป็นคนเก่งที่สุด แข็งแกร่งที่สุด และในขณะเดียวกันก็พยายามกดทุกคนให้อยู่ต่ำกว่าตัวเองไปด้วย ลิวอี้มองว่า การกระทำเช่นนี้จะนำมาซึ่งการกดขี่กันและกันอย่างไม่มีสิ้นสุด และไม่มีทางที่สังคมจะสงบสุขได้ เพราะผู้ที่ถูกกดขี่ย่อมรู้สึกคับแค้นใจและหาทางโค่นล้มผู้ที่กำลังกดขี่ตนอยู่เสมอ นำไปสู่การต่อสู้แย่งชิงอำนาจ ผลัดกันกดขี่ และถูกกดขี่กันอยู่ร่ำไป ลิวอี้เชื่อว่าทุกชีวิตต่างมีความสัมพันธ์กันในสิ่งที่เรียกว่า “ระบบนิเวศ” การที่สิ่งมีชีวิตต่างๆ จะอยู่ร่วมกันได้นั้นไม่ใช่แต่ด้วยการเอาชนะอีกฝ่ายเท่านั้น แต่เป็นการพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสิ่งมีชีวิตและธรรมชาติรอบตัวในเชิงถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

นอกจากประเด็นทั้งสามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว Blood Redemption ยังมีความน่าสนใจและน่าอ่านในฐานะวรรณกรรมเพื่อกระตุ้นความคิดให้แก่ผู้อ่านอยู่หลายประการ ความน่าสนใจประการแรกของ Blood Redemption คือการนำเสนอภาพของปัญหาต่างๆ ในสังคมมนุษย์ ที่อาจมีความซับซ้อนและเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมากกว่าที่หลายคนเคยคิดไว้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำของชนชั้น การแก่งแย่งชิงดีกัน และการกดขี่ภายในสังคม ปัญหาการกดขี่กันระหว่างชาวมุและ

อียาคือตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นว่านี่ เมื่อแรกอ่านนวนิยายเรื่องนี้ ผู้อ่านอาจรู้สึกว้าวามเป็นผู้ถูกกดขี่ที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหาทางปลดปล่อยตนเองจากการกดขี่นั้น แต่เมื่อความจริงต่างๆ ถูกเปิดเผยเมื่อเข้าสู่ช่วงท้ายของเรื่อง ผู้อ่านก็จะได้ค้นพบที่แท้จริงแล้วทั้งอียาและชาวมุต่างสลับกันกดขี่ข่มเหงซึ่งกันและกัน เป็นเวลาหลายร้อยปี (หรือหลายพันปี) มาแล้ว ในแง่นี้ ผู้อ่านจะได้เรียนรู้ที่จะไม่ตัดสินอะไรจากความรู้ความเข้าใจเพียงผิวเผิน เพราะเรื่องราวต่างๆ อาจมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อนมากกว่าที่เห็นก็เป็นได้

ความน่าสนใจประการที่สองของนวนิยายเรื่องนี้อยู่ที่ตัวละคร ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ตัวละครต่างๆ มิได้แบ่งแยกเป็นฝ่ายธรรมะและอธรรมอย่างชัดเจน ต่างมีทั้งด้านที่สวยงามและเลวทรามรวมอยู่ในตัวตนของแต่ละตัวละคร นั่นเป็นเหตุให้ตัวละครของลิวอี้มี “มิติ” และมีความน่าสนใจกว่าตัวละครในนวนิยายเรื่องอื่นๆ ผู้อ่านไม่สามารถคาดเดาได้ว่าในสถานการณ์หนึ่ง ตัวละครนี้จะทำเรื่องดีหรือเรื่องร้าย เพราะขาดป้ายกำกับว่า “ธรรมะ” หรือ “อธรรม” ซึ่งจะช่วยบอกทิศทางของการกระทำของตัวละครนั้น นอกจากนี้ ตัวละครแต่ละตัวก็มีพัฒนาการในตนเอง ความคิดในวัยเด็ก และผู้ใหญ่ของตัวละครตัวเดียวกันย่อมแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของตัวละครตัวนั้น ผู้อ่านจึงอาจแสวงหาความเพลิดเพลินได้จากการติดตามพัฒนาการทางความคิดของตัวละคร ที่เริ่มมีความซับซ้อนและคาดเดาได้ยากขึ้นตามลำดับ และในขณะเดียวกันผู้อ่านก็จะได้ “โต” ไปพร้อมกับตัวละครจากการได้เรียนรู้โลกและวิธีการคิดที่ค่อยๆ เติบโตขึ้นของตัวละครตัวนั้น ตลอดการ

ดำเนินเรื่องนั่นเอง

ความน่าสนใจอีกประการหนึ่งของ Blood Redemption คือ การสอดแทรกนิทานลงในเนื้อเรื่อง การใช้นิทานเช่นนี้ เป็นกลวิธีการเขียนที่ลิวิตร์ นำมาใช้ในการเขียนนวนิยายอยู่เสมอ ดังที่เห็นมาแล้วในเรื่อง นิทานจักรวาล และ ผู้เสกทราย เป็นต้น การนำนิทานมาใช้ในการเขียนเช่นนี้ นอกจากจะแสดงให้เห็นความชอบในนิทานเรื่องเล่าของตัวผู้เขียนแล้ว ยังแสดงให้เห็นความสำคัญของบทบาทของนิทานในสังคมมนุษย์ได้เป็นอย่างดี นิทาน คือเครื่องมือที่คนในสมัยบรรพกาลใช้เก็บเรื่องราวและความทรงจำต่างๆ เพื่อนำมาเล่าขานถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ ด้วยเหตุนี้ นิทานจึงเป็นเสมือนกล่องความทรงจำ ที่บรรจุความเป็นมนุษย์ไว้หลายยุคหลายสมัย

นิทานในเรื่อง พันธนาการสองเผ่าพันธุ์ มีอยู่หลายเรื่อง ทั้งเรื่องที่มีอยู่แต่เดิมและเรื่องที่ลิวิตร์แต่งขึ้นเอง ลิวิตร์ใช้นิทานเหล่านี้เป็นตัวช่วยในการดำเนินเรื่อง ทั้งการปูพื้นเรื่องราว บอกเล่าความเป็นมาของตัวละครและปมความขัดแย้งต่างๆ บอกใบ้เหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น หรือใช้เปรียบเทียบสถานการณ์ในนวนิยายเข้ากับนิทาน เพื่อแสดงบทเรียนหรือผลของการกระทำนั้น นอกจากนี้ ลิวิตร์ ยังนำลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของนิทานมาใช้ให้เกิดประโยชน์ นั่นคือ ความสามารถของนิทานเรื่องเล่าในการปลุกกระตมหรือชักจูงผู้คนเพื่อผลทางการเมือง ลิวิตร์ ได้แสดงให้เห็นว่า เรื่องเล่า หรือ คำพูดของเหล่าผู้นำอาจไม่เป็นความจริงเสมอไป ในบางครั้งผู้นำต่างๆ อาจสร้างเรื่องราวขึ้นมาหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงบางส่วนเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง

แม้ว่าจะเป็นงานเขียนประเภทเรื่องแต่ง แต่พันธนาการสองเผ่าพันธุ์ ก็สามารถนำให้ผู้อ่านได้ขบคิดประเด็นต่างๆ และเปิดมุมมองให้รู้จักโลกในมิติที่กว้างขึ้น ชับซ้อนขึ้น มีความสวยงามและเลวทรามปะปนกันไป ตั้งแต่ต้นจนตอนท้ายของเรื่อง ผู้อ่านจะถูกป้อนคำถามให้คิดตามอยู่เป็นระยะ เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสงสัยในสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ลิวิตร์ ได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้นใน “จากใจนักเขียน” ว่าแรงบันดาลใจสำคัญในการเขียนนวนิยายของตนคือ “ความพยายามจะเข้าใจความโหดร้ายและความดีงามของมนุษย์” Blood Redemption ก็คือผลของความพยายามดังกล่าว ผู้อ่านนวนิยายเรื่องนี้ จะถูกพาไปเที่ยวชมมิติต่างๆ ซึ่งประกอบรวมกันเป็นสิ่งที่เรียกว่า “มนุษย์” ทั้งด้านที่สวยงามน่าชื่นชมและด้านที่ชั่วช้าและสมควรประณาม พร้อมกันนั้นผู้อ่านก็จะถูกป้อนคำถามให้เกิดความสงสัยเช่นเดียวกับสิ่งที่ลิวิตร์เองก็ยังไม่เข้าใจ และพยายามค้นหาคำตอบอยู่ ดังเช่น ปัญหาการกดขี่ในสังคมมนุษย์ที่ยังดำรงอยู่จนทุกวันนี้ แม้ว่าลิวิตร์จะมีคำตอบสำหรับปัญหาดังกล่าวบอกไว้ในตอนท้ายของเรื่องแล้ว แต่ลิวิตร์ก็ยอมรับว่า ทางออกดังกล่าวก็ยังไม่ใช่วิธีการที่ดีที่สุด ลิวิตร์เชื่อว่าทุกสิ่งล้วนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การกระทำของสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลผู้หนึ่งย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อไปเป็นทอดๆ แต่การกระทำของคนเพียงคนเดียวย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงอะไรได้มากนัก ด้วยเหตุนี้ Blood Redemption จึงเชิญชวนให้ผู้อ่านได้นำประเด็นปัญหาเหล่านี้ไปขบกันต่อไป เพื่อค้นหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ดังที่ ลิวิตร์ ได้กล่าวไว้ในบทส่งท้ายของเรื่องว่า “...สังคม ตลอดจนโลกเราจะเป็น

ยังไ้ ก็เป็นเรื่งที่คนในสังคม ตลอดจนโลกจะ
ตัดสินใจ...”

เอกสารอ้างอิง

ลวิตรี. (2556). *หมาป่าเสรี: พันธนาการสอง*

เผ่าพันธุ์. กรุงเทพฯ: เอ็นเทอร์ปรีคส์.

Palmer, A. (2002). *Blood redemption*. Pymble,

N.S.W: Harper Collins.